

РЕШЕНИЕ

№ 2700

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2611** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК] чрез адв. М. П. срещу Решение от 04.01.2022 г., постановено по НАХД № 8833 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 118/29.04.2021г., издадено от Директора на Регионална

инспекция по околна среда и води – С. /РИОСВ-С./, с което за

нарушение на чл.35, ал.3 вр. ал.2, т.2 от Закона за управление на отпадъците

/ЗУО/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв.,

на основание чл.136, ал.2, т.3, предл. 2 от ЗУО.

В жалбата като касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК се сочат

допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон. Твърди се, че са налице допуснати нарушения по процедурата по издаване на АУАН. По отношение на нарушението по т. 1 от НП се релевират доводи за допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респективно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Релевират се доводи за липса на извършено нарушение. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. П., която поддържа жалбата Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – Регионална инспекция по околната среда и водите – С. се представлява от юрк. Б. Б., който оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор М. счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

В изпълнение на изискванията на Заповед № РД-124/07.02.2020г. на

Министъра на околната среда и водите на 05.10.2020г. в РИОСВ - С.

постъпва информация от дирекция „Национален координационен център”

към Министерството на околната среда и водите за извършен трансграничен

превоз на отпадък с код 17 04 11 /медна скрап/ през ГКПП „К.” от

[фирма]. Към сигнала е представен и съпътстващият документ – международна товарителница /CMR/, в която са посочени и регистрационните номера на моторните превозни средства, извършили превоза на контейнера с медни отпадъци: С. и С..

Съгласно международна товарителница /CMR/ товарът е осъществен на 02.10.2020г., транспортираният отпадък е в количество 20655 кг, а отпадъкът е с код 17 04 11, чието транспортиране е свързано с лицензионен режим – превозвачът следва да притежава регистрационен документ за събиране и транспортиране на отпадъци, издаден по реда на чл. 35, ал. 3 от ЗУО, като в случая [фирма] не притежава такъв.

За да потвърди НП, СРС е приел, че в процедурата по издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения, издадени са от компетентни органи, съобразно правомощията им. Вмененото нарушение безспорно е доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на извършителя.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на въззивния съд. Неоснователно е възражението на касатора досежно липсата на правомощие на Дирекция „Национален координационен център“ да подава информация до МОСВ за извършен превоз на отпадък. Правомощията на дирекцията са изрично посочени в чл. 41а от Устройствения правилник на МОСВ, като не се установява отклонение. Отделно от това следва да се посочи следното: изрично уредената сигнална функция на един орган по повод на конкретни административни нарушения не е част от административно-наказателното производство и не изключва възможността административно-наказателното производство да започне по повод на сигнал подаден от друго лице или държавен орган. Началото на административно-наказателното производство се поставя със съставянето на АУАН – чл. 36 от ЗАНН. Затова възраженията в тази насока на касатора са неоснователни.

Извършеното нарушение от страна на дружеството жалбоподател е доказано по един несъмнен и безспорен начин, а изложените в АУАН и НП фактически констатации се подкрепят от показанията на разпитаните по делото свидетели.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че вмененото нарушение не е доказано. Тези оплаквания са изложени и пред въззивният съд, като изобщо не се подкрепят от събраните по делото доказателства, поради което се явяват несъстоятелни. По делото безспорно е доказано, че [фирма] е транспортирало отпадък с код 17 04 11 /медна скрап/ в количество 20 655 кг., без да притежава регистрационен документ за извършване на дейности и събиране и транспортиране на отпадъци, издаден по реда

на чл. 35, ал. 3 от ЗУО, с което е осъществил състава на чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО.

Съгласно разпоредбата на чл. 136, ал. 2, т. 3 от ЗУО „Наказва се с имуществена санкция в размер от 7 000 до 20 000 лева едноличен търговец или юридическо лице, което: т. 3. събира, транспортира и/или третира отпадъци или извършва рециклиране на кораби по смисъла на Регламент (ЕС) № 1257/2013 без разрешение или регистрационен документ, когато такива се изискват“. Определяйки минималния размер на определената в закона санкция, АНО е приложил правилно санкционната норма, съобразявайки разпоредбата на чл.27 ЗАНН.

Основните възражения посочени в касационната жалба, които според касационния жалбоподател обосновават незаконосъобразността на обжалваното НП са допуснати в хода на административно наказателното производство процесуални нарушения и по точно, че не са спазени изискванията на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН при съставянето съответно на АУАН и впоследствие при издаване на оспореното пред съда НП. Както правилно е посочил районният съд възражението за липса в АУАН и НП на вида и регистрационния номер на моторните превозни средства, извършили превода на контейнера с медни отпадъци, е неоснователно - регистрационния номер на моторните превозни средства, извършили транспортирането на контейнера с медни отпадъци през граничния пункт не е правнозначим елемент от съставомерността на нарушената правна норма на чл.35, ал.3 вр. ал. 2, т.2 от ЗУО.

Неоснователни са наведените оплаквания по отношение на датата на извършване на нарушението. Същата е ясно и конкретно посочена от АНО. Не са налице противоречия. Не се констатира нарушения на чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. В обстоятелствената част на двата акта се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Посочени са всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Описанието на нарушението в АУАН и НП е направено по начин, който не затруднява търговеца да разбере повдигнатото му административно обвинение.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и

правилно е приложил материалния закон.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от горното, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.01.2022 г., постановено по НАХД № 8833 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Регионална инспекция по околната среда и водите – [населено място] сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.